

hvor, maa man ogsaa finde det nødvendigt i denne Henseende at opstille en bestemt Grændse. Jeg kan derfor ikke lægge Dølgemaal paa, at flere Giendstande, der her ere betegne som Nødvendighedsartikler; efter mit Skøn i det Allerhøieste kunne kaldes meget yndede Artikler. — Jeg er enig i, hvad der blev udtalt af den ærede sidste Taler og navnlig ogsaa af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther), forsaavidt det altid er forekommet mig urigtigt, at den Krigsskat, som i 1864 blev lagt paa visse af de Artikler, som jeg efter min Opfattelse kalder meget yndede Artikler, skulde vedblive at bestaa, da denne Krigsskat kun skulde have en midlertidig Karakter. Jeg kunde for mit Vedkommende gaa ind paa en Indkomstskat for at dække det Deficit, der kunde opstaa ved Ophævelse af denne Krigsskat. — Om et andet Forhold, der er bragt paa Bane her, kan jeg ligeledes fatte mig ganske kort, da det allerede er blevet temmelig udførlig berørt af de ærede Medlemmer fra Aarhus (Winther) og fra Randers (S. Kæe); det er nemlig Beskæftelsessystemet. Jeg har den Mening, at Beskæftelsessystemet ikke kan have nogen Fremtid for sig. Jeg tror, det nødvendigvis maa komme dertil, at vi ikke mere have noget Beskæftelsessystem, og jeg skal derfor selvfølgelig være den Sidste til at være med til, at der i Toldlovgivningen paa en kunstig Maade skal skabes nogenomhelst Industri; men det er ligesuldt nødvendigt at tage Hensyn til de faktisk bestaaende Forhold. Hvis det derfor er Tilfældet, hvad det ubestridelig er, at der her i Landet gives Industrigræne, hvortil Manges Vel og Ve er knyttet, forekommer det mig, at det er et Omraade, hvorpaa man bør gaa frem med den største Varsomhed, og at der bør tages alt muligt Hensyn til de bestaaende Forhold. Jeg tør ikke med Bestemthed sige, men jeg tror det dog, at flere ærede Medlemmer her i Salen ikke have noget sikkert Begreb om, hvor stor Fortjenesten er for en Haandværker i Provindserne. Jeg tør sige, at selv en dygtig og flittig Haandværker i Provindserne i det Høieste vil kunne tjene 1 Rd. om Dagen, og naar det er Tilfældet i mange Kommuner, som det er i min, at der betales 8 pCt. i Formue- og Veiligheidskat, faar en saadan Haandværker meget Lidt at leve af for sig og Familie som sagt, at dette er et Omraade, hvorpaa man maa gaa frem med megen Forsigtighed, og jeg vil derfor ønske og anbefale, at der maa blive givet saa omhyggelige Overgangsregler med Hensyn til Ophævelsen af Beskæftelsen som muligt, da man ellers, — dert er jeg enig med de ærede Medlemmer for Aarhus og Randers — vil komme til at bryde Staven over en Mængde Borgere's Virksomhed. — Der er vist her i Salen mange ærede Medlemmer fra Provindserne, som med mig ere enige i, at 2det Afsnit af det foreslående Lovforslag angaar en Sag, hvorpaa Opmærksomheden overalt i Landet, hvor der drives en nogenlunde livlig

Skibsfart, eller hvor denne udgjør en temmelig betydelig Del af Erhvervet, er stærkt henvendt. Man har med megen Vængsel indset en Nedsættelse af Skibsfartsafgifterne, og jeg tror, det er en almindelig Opfattelse i begge Thing, at neppe nogen Slags Giendom i Landet er saa høit beskattet som netop Skibene, hvorfør der er den største Anledning til, om ikke ganske at hæve, saa dog meget betydelig at nedsætte Afgiften paa Skibsfarten. Denne Opfattelse har jo ogsaa fundet Vedhold her i Thinget, hvormed det staa som et Vidnesbyrd, at man ifjor i dette Thing kunde blive enig om ganske at ophæve Skibsfartsafgiften, medens man i det andet Thing blev enig om at ophæve Afgiften af den indenlandske Skibsfart, men at bibeholde Afgiften i dens oprindelige Størrelse for den udenlandske Skibsfarts Vedkommende. Sagen har ikke blot Betydning for Skibenes Giere — med Hensyn til dem er Spørgsmaalet af forsvindende Betydning — men det har Betydning for Produktionen, for Handel og Omsætning i det Hele, at Skibsfarten ikke trykkes af en saadan Afgift, og jeg vil derfor meget ønske, at man maatte komme til det Resultat ganske at ophæve Skibsfartsafgifterne. Paa den anden Side staa det imidlertid klart for mig, at dette, naar der sker en meget betydelig Nedsættelse i Toldsatserne, maatte vilde blive umuligt, og jeg siger derfor, at Finansministerens Forslag, saaledes som denne Sag er bleven omtalt i begge Thing, stiller sig for mig som et godt Mæglingsforslag. Det gaar som bekendt ud paa, at Afgiften paa den indenlandske Skibsfart aldeles ophæves, og at Afgiften paa den udenlandske nedsættes med $\frac{1}{2}$. Jeg kan ikke nokom anbefale det ærede Thing at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, fordi den virkelig spiller en stor Rolle i vor Handel og Skibsfart, og jeg kan for mit Vedkommende slutte mig til det Forslag, der er forelagt af Finansministeren, dersom der ikke kan opnaas Mere. Hvis jeg maa vende tilbage til, hvad jeg begyndte med, vil jeg endnu kun sige, at der er en Ting, som har undret mig noget ved denne Forhandling her i Salen, nemlig den, at man efter mit Skøn har stillet sig noget ubillig overfor den migtjældende Toldlovgivning, idet det for den store Mængde udenfor Salen, som ikke nøje undersøger Forholdene, maa se ud, som om der for Tiden slet ikke var nogen Nødvendighedsartikel, der er undtagen fra Beskatning; men dette er jo dog Tilfældet med mange, jeg vil ønske, at det maa blive Tilfældet med endnu flere; men jeg har blot villet udtale, at man ogsaa nu er fritagen for Beskatning af nogle Nødvendighedsartikler, for at der ikke i saa Henseende skal danne sig en ganske urigtig Mening hos mange Medborgere udenfor Salen, der ikke følge disse Anliggender med Opmærksomhed. Det Overige af, hvad jeg kunde ønske at ytre, er allerede i alt Besentligt udtalt af andre ærede Medlemmer.